

Pravietisks sapnis

2017.gada 14.jūnijā

Sapnī es runāju pravietisku vārdu cilvēkiem. Interesanti, ka tas, ko es teicu, bija izgaismots. Tas būtu tā, it kā tekstu kāds būtu izcēlis ar gaismu, kamēr pārējais paliek tumsā. Vāds gan tika teikts gaismā, tomēr cilvēki to klausījās tumsā. Tādēļ, ka cilvēkiem nebija tā gaisma, kas bija vārdam, viņi to nesaprata.

Es atcerējos, ka ir rakstīts, ka tas vārds, ko mācekļiem sacīja Jēzus, viņiem palika tumšs. Tie nevarēja to saprast. (Bet viņi no tā neko nesaprata; tumšs bija viņiem šis vārds, un tie to nevarēja saprast. Lk. 18.34.) Ja cilvēkiem nav tā pati Gaisma, kādā vārds ir teikts, tas ir nesaprotams, un ļaudīm paliek tumšs vai apslēpts.

Tālāk es redzēju skolas klasi un jauniešus tajā klasē, kuri pēc ilgāka laika atvēra to vārdu, ko es biju teicis. Tikko viņi to atvēra, vārds tūlīt izgaismojās tajā pašā gaismā, kurā tas tika teikts. Tikko vārds izgaismojās, tūlīt tas arī piepildījās. Vārds piepildījās vienīgi tāpēc, ka tam gāja līdzī tā Gaisma, kurā sākotnēji tas tika teikts. Es redzēju, ka studenti atver pa mazam gabaliņam, bet katris gabaliņš, ko tie atver, tūlīt izgaismojās un arī piepildās. Sapņa beigas.